

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/125/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201952
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1017201952.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému N. N. stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/11/2016 zo dňa 03.10.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. 01. 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e/, písm. f/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/11/2016 zo dňa 03.10.2017 vo výroku o treste a náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný

N. N., R.. XX.XX.XXXX C. D., D. D., C. Č..
XX, na slobode,

o d s u d z u j e

podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. k/, písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému výkon uloženého trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/11/2016 zo dňa 03.10.2017 bol obžalovaný N. N. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v bode 1 napadnutého rozsudku v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1.

11.07.2015 v čase asi o 00:00 hod. v D. na C. ulici po tom, ako údermi päšťou a hodením stoličky napadol na U. ulici sa pohybujúce presne nezistené osoby, udrel päšťou pravej ruky do oblasti tváre poškodeného I. A. Di A., následkom čoho poškodený spadol na chodník, čím spôsobil poškodenému I. A. Di A. pomliaždenie tváre s krvnou podliatinou okolo ľavého oka, otras mozgu, zlomeninu ľavého výbežku hornej čeľuste vľavo s odlomením koruniek 2. a 3. zuba vľavo hore, tržno-zmliaždenú ranu dolnej pery a pomliaždenie pravej polovice hrudníka, ktoré si vyžiadali ošetrovanie, hospitalizáciu a následnú liečbu poškodeného, pričom uvedenými zraneniami bol poškodený I. A. Di A. obmedzený na bežnom spôsobe života po dobu 10 až 14 dní,

2.

11.07.2015 v čase po 00:00 hod. v D. po tom, ako z C. ulice prešiel k rohu ulíc D. a K., udrel päšťou do oblasti tváre tam stojaceho poškodeného F. L., čím spôsobil poškodenému F. L. krvácanie z nosa, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrovanie

Podľa § 364 ods.1, § 41 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák. bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. súd obžalovanému okresný súd uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu s tým, že podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. sa obžalovanému prikazuje nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu vo výške 1.576 euro poškodenému I. A. Di A..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním tak, že namieta výrok o treste. Poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti priestupkovo prejednaný za fyzické napadnutie inej osoby, ktorej spôsobil zlomeninu nosa a zmliaždenie oka. Dal do pozornosti aj okolnosti spáchaných skutkov, keď bezdôvodne fyzicky napádal okoloidúce osoby a to údermi päšťou a hádzaním stoličiek s tým, že poškodený A. utrpel pomliaždenie tváre, otras mozgu, zlomeninu čeľuste a pomliaždenie hrudníka. Obžalovaný následne vo fyzických útokoch pokračoval a udrel aj poškodeného F. L.. Skutky, ktoré sa mu kladú za vinu boli teda spáchané bezohľadným spôsobom na nič netušiacich okoloidúcich, ktorých si obžalovaný vybral náhodne. Je názoru, že obžalovanému mal byť uložený prísnejší trest.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa uskutočnilo v neprítomnosti obžalovaného, ktorý písomne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že navrhuje vyhovieť odvolaniu s tým, že navrhuje, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému prísnejší trest a to buď nepodmienený alebo podmienený.

Obhajca obžalovaného uviedol, že na jeho klienta sa hľadí akoby súdne trestaný nebol, pričom na hlavnom pojednávaní sa priznal a svoje konanie oľutoval. Žije usporiadaným spôsobom života a je otcom dvoch maloletých detí, pričom uhradil aj spôsobenú škodu. Navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného zároveň na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu predložil písomný doklad preukazujúci, že obžalovaný uhradil poškodenému celú škodu vo výške 1.576 euro.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Podľa § 321 ods.1 písm. e) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods.1 písm. f) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie prokurátora bolo zamerané len do výroku o treste s tým, že výrok o vine nadobudol právoplatnosť už v konaní pred súdom prvého stupňa, ktorý prijal vyhlásenie obžalovaného o vine. Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, nie je možné právne účinne napadnúť výrok o vine odvolaním. Obžalovaný N. N. bol teda rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/11/2016 zo dňa 03.10.2017 uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu výtržníctva

podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v skutku uvedenom v bode 1 napadnutého rozsudku v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd preskúmal výrok o treste, pričom dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri určovaní výmery trestu dôsledne nevyhodnotil všetky zákonné kritériá uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. V tomto smere súd prvého stupňa precenil priznanie sa obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a nevzal do úvahy okolnosti prejednávaneho prípadu, ktoré sa vyznačovali zjavnou opakovanou brutalitou a bezohľadnosťou konania obžalovaného voči poškodeným osobám a mali aj za následok vznik ujmy na zdraví. Vzhľadom k uvedenému bolo uloženie trestu obžalovanému na samej spodnej hranici trestnej sadzby zjavne neprimerané. Táto skutočnosť bola kasačným dôvodom výroku o treste.

Pri rozhodovaní o tom aký druh a výmeru trestu je nutné obžalovanému uložiť za spáchanú trestnú činnosť, je potrebné vychádzať z toho, že u obžalovaného boli zistené dve poľahčujúce okolnosti spočívajúce v tom, že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti priznal (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a v odvolacom konaní aj nahradil spôsobenú škodu (§ 36 písm. k) Tr. zák.). Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti, dospel odvolací súd k záveru, že sú splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. umožňujúce odložiť výkon trestu odňatia slobody a to vzhľadom na osobu obžalovaného. V tomto smere krajský súd poukazuje aj na skutočnosť, že k stíhanej trestnej činnosti došlo v roku 2015, t. j. takmer pred tromi rokmi, pričom od jej spáchania vedie obžalovaný riadny život a nebol súdený pre inú trestnú činnosť. Možno tu preto dospieť k záveru, že obžalovaný už preukázal určitú snahu po náprave a nie je nutné okamžité pôsobenie na obžalovaného nepodmienečným trestnom odňatia slobody, ktorý je trest ultima ratio, teda trestom, ktorý by mal byť ukladaný až ako posledná možnosť.

Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru ukladaného úhrnného trestu odňatia slobody tak odvolací súd vychádzal primárne z ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. podľa ktorého sa pri zbierajúcej sa trestnej činnosti uloží trest podľa toho ustanovenia, ktoré je najprísnejšie trestné s tým, že ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Vzhľadom na uvedené zákonné pravidlo bola základná trestná sadzba u obžalovaného vo výmere 6 mesiacov až 3 roky. S poukazom na to, že odvolací súd zistil, že u obžalovaného prevažujú poľahčujúce okolnosti a preto podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák., znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu (jedna tretina z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby je 10 mesiacov), teda po tejto zákonnej úprave bola upravená trestná sadzba v rozpätí 6 mesiacov až 2 roky a 8 mesiacov.

Krajský súd vzhľadom na okolnosti prípadu (opakované, surové a bezcitné fyzické napadnutie dvoch náhodne vybratých osôb) ako aj na osobu obžalovaného (v minulosti bol za obdobné fyzické napadnutie priestupkovo prejednaný) dospel k záveru, že je nutné uložiť obžalovanému prísnejší trest odňatia slobody pri hornej hranici zníženej trestnej sadzby (18 mesiacov) so stanovením dlhšej skúšobnej doby (3 roky). Uloženie takéhoto trestu podľa názoru odvolacieho súdu bude dostatočné na nápravu obžalovaného ako aj na odradenie iných od páchania podobnej trestnej činnosti. Obžalovaný bude mať možnosť preukázať, že už skutočne chce viesť riadny života a nedopúšťať sa žiadnej protiprávnej činnosti.

Vzhľadom k tomu, že v odvolacom konaní obžalovaný predložil doklad o úhrade celej spôsobenej škody poškodenému, krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr. por. zrušil, bez ďalšieho, výrok o náhrade škody.

S poukazom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.